

متن پرسش

با سلام خدمت استاد طاهرزاده گرانقدر: به جملات ذیل توجه فرمایید: پس هر چیزی که بر موجودی عارض شود و احوال و تجلیاتی که بر مخلوقات می‌گذرد؛ نظیر کفر و ایمان، سعادت و شقاوت، با وجود اختیار انسان در انتخاب این امور، همه طبق اقتضا و طلب خود آنها می‌باشد که ناشی از اقتضای نفوس آنها بوده و خداوند چیزی را خارج از ذاتشان بر آنها تحمیل نمی‌کند، از این رو کسی که در حال ثبوت و پیش از تحقق در خارج، مؤمن و طالب هدایت بود، هنگام وجود هم هدایت یافته و مؤمن خواهد بود و حق تعالی به این حال او در حال عدم و ثبوت علم دارد شرح فصوص الحکم داوود قیصری می‌فرمایند ذات خود فرد سعید طالب هدایت و ذات فرد شقی طالب ظلال است. صحیح، ولی اصل خود ذات که از طرف خدا به شخص داده شده و فرد در پذیرش اصل آن دخالتی ندارد؟ این که جبر است؟ شخص بدون هیچ اختیاری به دنیا می‌آید و بعد می‌گویند تو از اول در علم خدا ذات خراب بوده!!! پس شقی هستی!!! و حالا اینجا: و در حقیقت در عین ثابت شخص شقی تقدیر شده است که او با اختیار و اراده خود آن را انتخاب می‌کند امام خمینی تعلیقات فصوص اینجا می‌فرمایند در عین ثابت شخص نوشته شده که در تقدیر اوست که با اختیار خود شقی باشد!!! هر چقدر فکر می‌کنم هیچ چیز این داستان درست در نماید یا داستان اعیان ثابت ناصحیح هست یا اگر درست هست همه اش جبر است و عدالتی در کار نیست!!!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که در جواب سؤال شماره ۳۶۴۲۲ عرض شد از آنجایی که امکان ذاتی هرکس می‌باشد و مربوط به خود اوست، بنابراین انتخاب هرکس مربوط به خود اوست و عین ثابت او همان انتخاب اولیه اش می‌باشد که یا آن را ادامه می‌دهد و یا نه. و علم خدا و علم امام، به انتخاب آن شخص، موجب جبر نمی‌شود. موفق باشید